

בש"פ 9200/20 - אסתר בן יששכר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9200/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: אסתר בן יששכר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו ב-ע"ח 33948-12-20 מיום
17.12.2020 שניתנה על ידי השופט א' הימן

המבקשת: בעצמה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) ב-ע"ח 33948-12-20 מיום 17.12.2020, בגדרה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ע' יהב) ב-ע"ק 28446-12-20 מיום 15.12.2020.

2. כעולה מהנספחים שצורפו לבקשה, ביום 13.12.2020 נחקרה המבקשת באזהרה בתחנת משטרה בגבעתיים, ובתום חקירתה שוחררה בערובה על פי החלטת הקצין הממונה. בתנאי שחרורה נקבע, בין היתר, כי עליה להימנע מיצירת קשר עם המתלוננת למשך 14 ימים, ולא להיכנס לבית המתלוננת לתקופה של 30 ימים.

3. בית משפט השלום דחה את הערר שהגישה המבקשת, בקובעו כי לנוכח דברי המתלוננת בהודעתה

במשטרה, הרי שאין מקום לביטול החלטת הקצין עד לאחר בירור הדברים לגופם.

4. ערר שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה אף הוא, תוך שנקבע כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט השלום.

5. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה שבה המבקשת על טענותיה לפיהן המתלוננת הגישה נגדה תלונה כוזבת, ואילו החלטת הקצין הממונה ניתנה על יסוד שיקולים זרים, כאשר "למתלוננת יש אחיזת הדעת המשרתת באותו מרחב", כלשון הבקשה.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות לערור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים המעוררים סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית, או כאשר ההחלטה שניתנה פוגעת במבקש באופן קיצוני וחריג (בש"פ 3970/18 אסודנ' מדינת ישראל, פסקה 19 (5.6.2018)).

הבקשה דנן נטועה כל כולה בעניינה הפרטני של המבקשת, ואינה מעוררת כל סוגיה המצדיקה דיון במסגרת "גלגול שלישי". די בכך לדחות את הבקשה.

למעלה מהצורך יוער, כי מטרת התנאים המגבילים שנקבעו למבקשת היא מתן הגנה ראשונית למתלוננת עד לבירור תלונתה לגופה. בנסיבות אלו, הרי שאין בטענות המבקשת באשר לשיקולים הזרים שעמדו ביסוד קביעת תנאי שחרורה – אשר לא הונחה בבסיסן תשתית עובדתית מספקת – כדי להצדיק את שלילת ההגנה שניתנה למתלוננת בשלב מקדמי זה.

7. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התשפ"א (30.12.2020).

ש ו פ ט